

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/77/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010292
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213010292.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci obžalovaného E. X., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno, sp. zn. 3T/59/2013, zo dňa 26. 06. 2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. októbra 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného E. X., narodeného XX. XX, XXXX,

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Gašpar Klanyi uznaný vinným v bode 1. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 26. októbra 2012 v čase od 15.30 hod. do 16.00 hod. viedol v obci J., na R. ulici, nákladné motorové vozidlo zn. Fiat Ducato Maxi, rok výroby 2007, EČ: X. XXX DC bielej farby, kedy bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bátorove Kosihy po zastavení pred rodinným domom číslo 768/24 legitimovaný, pričom po kontrole dokladov bolo na základe vykonanej dychovej skúšky prístrojom Dräger 7410 u neho zistených 1,48 mg/l objemov,

a v bode 2. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ a ods. 3 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 26. októbra 2012 v presne nezistenom čase na R. ulici v J. počas dokumentovania zistených výsledkov vykonanej dychovej skúšky vytiahol spoza nohavíc legálne držanú krátku samonabíjajúcu strelnú zbraň zn. ČZ 75D Compact, 9 mm Luger, číslo zbrane L 9476 a stojac vedľa motorového vozidla polície pri ľavých predných dverách vodiča zo vzdialenosti približne jeden meter dvakrát bezprostredne po sebe vystrelil smerom na policajta OO PZ Bátorove Kosihy R. Q., ktorý v tom čase sedel na sedadle vodiča služobného motorového vozidla zn. Kia Ceed, EČ: X. XXX U. a dokumentoval vykonanú kontrolu vodiča, následne prešiel k zadnej časti policajného vozidla, kde držiac v ruke zbraň ešte raz náhodne vystrelil smerom do zeme v čase, keď mu suseda G. U., nar. XX. K. XXXX, trvale bytom J., R. č. XXX/XX dohovárala a stlačila mu ruku so zbraňou k zemi, po ktorom výstrele bol opakovane vyzvaný obecným policajtom J.. H. M., aby sa uspokojil a položil zbraň, po čom k nemu opäť pristúpila suseda G. U., zobrala mu zbraň z ruky a položila ju na zem, pričom v dôsledku jeho útoku utrpel poškodený príslušník polície R. Q., nar. XX. G. XXXX, trvale bytom J. č. XXXX strelné poranenia a to strelný priestrel hornej ľavej

strany tela v oblasti ramenného zhybu vľavo na zadnej vonkajšej strane s otvorom vstreľu s priemerom 1,00 až 1,20 cm a výstrelom v hornej časti chrbta v oblasti lopatky bližšie k hrudnej chrbtici vľavo v úrovni 4. stavca hrudnej chrbtice s otvorom výstrelu v priemere 1,00 až 1,20 cm s dĺžkou strelného kanála približne 20.0 cm, ako aj zlomeninu lopatky v oblasti zadného výbežku lopatky s otvorom 11mm a s odlomenými kostnými úlomkami veľkosti 4x2 mm a 3x1,5mm s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní do 01. 02. 2013, a poškodením interiéru a vybavenia služobného motorového vozidla zn. Kia Ceed, EČ: X. XXX U., spôsobil škodu vo výške 1.044,08 eur.

Za oba skutky bol obžalovanému podľa § 323 ods. 3 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému bol uložený trest prepadnutia vecí: 2 ks nábojníc, 1 plášť a 1 jadro strely, 2 ks nábojníc a 2 ks striel, pištoľ samonabíjacia ČZ: 75D Compact, kal.9mm Luger, výrobné číslo L9476 s jedným zásobníkom čiernej farby. Vlastníkom týchto prepadnutých vecí sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stal štát. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 3 rokov. Podľa § 73 ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie v ambulantnej forme. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil nahradiť poškodeným: Ministerstvu vnútra SR škodu v sume 9.180,62 eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. škodu v sume 994,88 eur.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný a zdôvodnil ho tým, že:

Okresný súd Komárno sa vôbec nevysporiadal s aplikáciou § 39 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák., pretože obžalovaný spáchal čin v zmenšenej pričetnosti a vzhľadom na zdravotný stav páchatela bolo možné ochranu spoločnosti dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania za súčasného uloženia ochranného liečenia. Zdôraznil, že psychiatri konštatovali vo svojom posudku, že v čase spáchania oboch skutkov mal schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania zníženú o jednu tretinu a schopnosť ovládať svoje konanie zníženú o polovicu.

K ochrane spoločnosti prispelo, že mi bol uložený trest prepadnutia vecí, bez ktorých nebudem môcť spáchať obdobný skutok.

Som usilovný a poctivo pracujúci občan, v mieste bydliska obľúbený, o čom svedčí aj záruka obce J. ktorí ma poznajú dlhé roky. V prípade oboch skutkov sa jednalo iba o jednorazové vybočenie z riadneho života ovplyvnené okolnosťami rodinného spolužitia s manželkou a na drogách závislým synom.

Nesúhlasím s právnou kvalifikáciou v suku v bode 2. podľa odseku 3 písm. a/ ust. § 323 Tr. zák. Zdôrazňujem, že ani jeden zo znalcov nemal k dispozícii CT-skeny a preto nemohol žiaden z nich konštatovať následok prestrelenej lopatky. Na základe posudkov MUDr. Kovácsa a MUDr. Gregu a MUDr. Labaša nie je zrejmé, ktorá časť lopatky bola prestrelená. Z výpovede MUDr. Polomu vyplýva, že poškodený lopatku poranenú nemal. Tento rozpor vyriešený nebol, pretože súd prvého stupňa odmietal vykonať znalecké dokazovanie ústavom súdneho lekárstva.

Na podklade nezrovnalostí znaleckých posudkov MUDr. Kovácsa, MUDr. Grega a MUDr. Labaša bol nesprávne vyhodnotený následok, ktorý sledoval k náhrade škody. Ministerstvo vnútra SR, ktoré si uplatnilo nárok na náhradu škody, vyčísluje neurčito a neriadne svoj nárok, keďže náhradu za bolesť si môže uplatniť iba osoba poškodeného. Z pohľadu uznania nároku na náhradu škody Všeobecnej zdravotnej poisťovni existujú pochybnosti o dĺžke liečby poškodeného a preto je otázna aj výška nákladov zdravotnej starostlivosti.

Z týchto dôvodov aj výrok o náhrade škody je nesprávny.

Navrhujem, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a rozhodnúť vo vlastnej kompetencii s použitím ust. § 39 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. a uložiť mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a s probačným dohľadom za súčasného uloženia striktných podmienok v rámci skúšobnej doby, spolu s ochranným ambulantným liečením psychiatrickým, trestnom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a trestom prepadnutia vecí, alebo

podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o vine v bode 2. a výroku o treste a náhrade škody a vec vrátiť Okresnému súdu Komárno na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí navrhol:

V dôsledku skutočnosti, že poškodený nevykonával žiadnu rehabilitáciu a podľa záverov znalca Dr. Gregu, práceneschopnosť jeho mohla trvať maximálne 5 týždňov, navrhol ho po zrušení rozsudku uznať vinným v bode 2. pre trestný čin podľa § 323 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a uložiť mu podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom za súčasného uloženia striktných podmienok ochranného ambulantného liečenia psychiatrického. Spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a trestom prepadnutia vecí. Poškodených Ministerstvo vnútra SR a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s., navrhol odkázať na občianske súdne konanie. V alternatíve navrhol podľa uznania viny v zmysle rozhodnutia súdu prvého stupňa po zrušení výroku o treste s použitím § 39 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. uložiť mu podmienený trest odňatia slobody so súčasným uložením probačného dohľadu a uloženia striktných podmienok ochranného ambulantného liečenia psychiatrického, trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a trestu prepadnutia vecí. Zdôraznil nepriaznivú situáciu v rodine a hádky z toho plynúce, pod ktorými dojmami v čase činu konal.

Krajská prokurátorka k odvolaniu uviedla:

Nepovažujem ho za dôvodné, pretože súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav a tento zákonne právne kvalifikoval. Pokiaľ sa týka trestu je treba uviesť, že po uložení trestu s použitím asperačnej zásady pri ukladaní trestu za zločin a dva prečiny, uložený trest plní úlohu individuálnej i generálnej prevencie. Z tohto pohľadu i trest zákazu činnosti a ochranné opatrenia plnia podobný účel. Aj rozhodnutie o náhrade škody hodnotím ako zákonné. Návrh zo strany obžalovaného na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody postráda zistenie zmenšenej pričítanosti.

Osobitným podaním sa Ministerstvo vnútra SR vyjadrilo k odvolaniu obžalovaného tak, že:

Navrhlo odvolanie obžalovaného v časti proti výroku o náhrade škody v celom rozsahu zamietnuť a rozsudok súdu prvého stupňa ako správny potvrdiť.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie čítaním listinných dôkazov a to aktuálneho odpisu z registra trestov i výsledkov lustrácií viažucich sa k osobe obžalovaného a z nich zistil, že obžalovaný ani po spáchaných skutkoch dosiaľ právoplatne odsúdený nebol. Z obce je známy ako slušný človek venujúci sa pestovaniu zeleniny. V tejto súvislosti 49 občanov - trhovníkov podpísalo list v prospech obžalovaného, ktorý nazvalo spoločenskou zárukou a z ktorého vyznieva, že všetci sa podpisujú pod nasledovné slová: E. X. poznáme ako seriózneho a čestného občana, ktorý nie je agresívnej povahy a vždy nám nezištne pomohol v každej situácii. Poznáme ho ako pracovitého človeka, ktorý 19 rokov denne dochádzal na mestskú tržnicu do Nitry. Nakoľko menovaného poznáme, žiadame, aby bol prepustený na slobodu a zároveň sa zaňho zaručujeme.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa, aj z pohľadu možného obsahu chýb, ktoré by zakladali dôvodnosť podania dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného dôvodné nie je.

Preskúmaním vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa odvolací súd zistil, že dokazovanie bolo realizované v rámci základných zásad trestného konania s dôrazom na právo na obhajobu obžalovaného a jednotlivé dôkazy sa opierali o obsah znení konkrétnych ustanovení Trestného poriadku. Súd prvého stupňa vykonal dostatočný objem dôkazov i z pohľadu ich relevantnosti a mohol preto uzavrieť dokazovanie a rozhodnúť o vine obžalovaného.

V prípade viny v bode 1. napadnutého rozsudku obžalovaný učinil vyhlásenie o vine, ktoré bolo uznesením súdu prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijaté.

K bodu 2. napadnutého rozsudku je treba uviesť, že obžalovaný tento nenamietal z pohľadu vlastného konania, iba do následku, že u poškodeného došlo k zlomenine lopatky v oblasti zadného výbežku s otvorom 11 mm a s odlomenými kostnými úlomkami veľkosti 4 x 2 mm a 3 x 1,5 mm s dobou liečenia v trvaní do 01. 02. 2013.

K týmto záverom o vine odvolací súd poukazuje na znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie, profesora MUDr. Petra Labaša CSc., ktorý v záveroch uviedol, že poškodený R. Q. utrpel priestrel s jednoznačne lokalizovaným vstrelom i výstrelom minimálne 20 cm dlhým strelným kanálom. Neboli zasiahnuté žiadne dôležité štruktúry. Bola prestrelená lopatka otvoru 11 mm, následkom čoho vznikli dva úlomky kostí. Tak ako každé strelné poranenie, bola rana infikovaná a musela byť liečená otvoreným spôsobom antibiotikami a preplachmi, ktoré sa vyznačujú svojou bolestivosťou. Vzhľadom na nebezpečnosť vzniku tetanu bola realizovaná protitetanová profylaxia. Poškodený bol hospitalizovaný od 26. 10. do 30. 10. 2012 a následne ambulantne liečený odborným chirurgom a obvodným lekárom až do 01. 02. 2013, čo je primeraná a adekvátne doba liečenia pri danom type priestrelu. Iba šťastnou zhodou okolností neboli v danom priestore tela poškodené cievy, nervy, pľúca s pohrudničnou dutinou. Úraz zhodnotil ako ťažký z pohľadu medicínskeho, ktorý môže zanechať trvalé následky v podobe obmedzenej hybnosti. Ak preto po predchádzajúcich nedostatočných, z pohľadu súdu prvého stupňa záverov lekára a znalcov Dr. Polomu, Dr. Kovácsa a Dr. Gregu, súd prvého stupňa sa podujal pribrať do konania profesora z daného odboru a tento sa oboznámil s predmetnými lekáorskými správami a posudkami a k nim zaujal konkrétne stanovisko, postupoval tak v súlade so zákonom ako to vyplýva z ust. § 146 veta druhá Trestného poriadku. Z tohto pohľadu ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa jednak v časti zisteného priestrelu lopatky i v časti adekvátnosti dĺžky liečenia.

V časti napádania výroku o treste, resp. nepoužitia zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. odvolací súd konštatuje, že tento inštitút je možné použiť, ak obžalovaný spáchal trestný čin v

- stave zmenšenej pričetnosti,

- a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatela by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania.

Z uvedeného znenia teda vyplýva, že je potrebné súčasne konštatovať obe podmienky, teda stav zmenšenej pričetnosti a súčasné uloženie ochranného liečenia až následne je možné uvažovať o uložení aj trestu nižšieho, pod dolnú hranicu jeho trvania podľa zákonnej sadzby.

K tejto odvolacej námietke odvolací súd dodáva, že obžalovaný pod vplyvom požitého alkoholu, ktorý ani v skutku pod bodom 1. nenamietal, sa uviedol do stavu kedy jeho rozpoznávacie a ovládacie zložky boli zmenšené a nejednalo sa v jeho prípade o zdravotný či chorobný stav. Poukazuje pritom na záver znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, ktorí konštatovali, že v čase činu obžalovaný trpel akcentovanou osobnosťou, celkovou iritibilitou nervového systému v rámci adaptačnej poruchy tlmenej sedatívami, afektom na hranici chorobnosti kombinovanou opitnosťou ťažkého stupňa. Zároveň konštatovali, že obžalovaný nie je chorobne závislý na požívaní alkoholu. Preto z tohto dôvodu nebolo možné akceptovať návrh obhajoby, aby došlo k aplikovaniu inštitútu o mimoriadnom znížení trestu. Súd prvého stupňa preto správne vychádzal z trestnej sadzby, ktorá vyplývala jednak z ust. § 323 ods. 3 Tr. zák. a uložil obžalovanému trest úhrnný upravený postupom podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v rozsahu 7 až 16 rokov, na samej dolnej hranici tejto sadzby. Vzal tak správne do úvahy doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, i skutočnosť, že obžalovaného uznal vinným za dva prečiny a zločin útoku na verejného činiteľa so zbraňou, pri ktorom spôsobil ťažkú ujmu na zdraví tým, že strelil do oblasti hrude službukonajúceho príslušníka polície, teda, že sa dopustil konania vysoko nemorálneho, ktorým bezprostredne pôsobil na výkon právomoci polície, navyše tak konal na verejnosti, v stave ťažkej opitosti, do ktorej sa sám uviedol.

Zaradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bolo odrazom ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Samotný trest prepadnutia veci a trest zákazu činnosti korešpondujú so spôsobom spáchania trestnej činnosti a zabránenia obžalovanému pre budúcnosť ku konaniam

násilného deliktu, resp. po výkone trestu odňatia slobody možného recidivovania pri riadení vozidla pod vplyvom návykovej látky.

Uložené ochranné ambulantné liečenie psychiatrické bolo v súlade s horeuvádzaným posudkom znalcov z odboru psychiatrie a má za cieľ doviesť zdravotnú nápravu samotného obžalovaného v rámci výkonu trestu odňatia slobody.

K námietkam obžalovaného týkajúcim sa náhrady škody je nutné uviesť, že poškodené organizácie riadne a včas preukázali vznik škody, túto si aj zákonne uplatnili a preto nebol dôvod v tejto časti uznať ich nároky v adhéznom rozhodnutí.

Ani v tejto časti odvolací súd neuznal odvolanie obžalovaného za dôvodné a preto uznesením odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.